

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. kovo 25 d. Nr. 21RE-
(AG-137/01-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Giedriaus Jakubėno, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei, dalyvaujant pareiškėjo E. S. atstovui advokatui Č. D. K., atsakovės Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos atstovei M. S., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo pareiškėjo E. S. skundą Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas E. S. (toliau – pareiškėjas) Komisijos prašo: 1) panaikinti Audito apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Tarnyba) 2026 m. sausio 16 d. sprendimą Nr. D2-131 (toliau – Sprendimas); 2) pratęsti terminą iki 2026 m. gruodžio 31 d. pareiškėjui įvykdyti įpareigojimą, nustatytą Tarnybos direktoriaus pavaduotojo 2025 m. vasario 12 d. įsakymu Nr. V4-20 (toliau – Įsakymas)

Paaiškino, kad pareiškėjui, kaip UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – Bendrovė) darbuotojui (nemokumo administratoriui fiziniam asmeniui), veikusiam Bendrovės vardu, Įsakymu nustatytas Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 136 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtintas nurodymas – pavesta papildomai kelti profesinę kvalifikaciją, t. y. papildomai išklaustyti 12 akademinį valandų trukmės kvalifikacijos kėlimo kursus iki 2025 m. gruodžio 31 d. temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatybėmis, apie nurodymo įvykdymą informuoti Nemokumo administratorių rūmus (toliau – NAR).

Pareiškėjas 2025 m. gruodžio 18 d. prašymu Tarnybos prašė pratęsti terminą nurodymui įvykdyti iki 2026 m. gruodžio 31 d., nes nurodymo įvykdymo laikotarpiu nevyko JANĮ 130 straipsnio nuostatas atitinkantys kvalifikacijos kėlimo kursai temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatybėmis. Tarnyba Sprendimu prašymą atmetė. Pareiškėjas Tarnybai 2026 m. sausio 21 d. pateikė patikslintą prašymą pratęsti terminą įvykdyti Tarnybos nurodymą, tačiau atsakymo į jį negavo baigiantis terminui apskųsti Sprendimą.

Sprendime Tarnyba atkreipė dėmesį į tai, kad 2025 m. rugsėjo 19 d. NAR organizavo mokymus tema „Kreditorių reikalavimų tenkinimas. Juridinio asmens turto disponavimas ir realizavimas“. Susipažinęs su Sprendimu, pareiškėjas suprato, kad, teikiant 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą, nepateikė informacijos apie tai, kad jis išklausė Sprendime minimus mokymus, kurių trukmė sudaro 4 akademinės valandas. Pareiškėjas 2026 m. sausio 21 d. patikslintame prašyme nurodė, jog minėtus kursus išklausė bei kad Tarnybos nurodymo įvykdymo laikotarpiu kitų, be pareiškėjo išklaustų mokymų, temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatybėmis, atitinkančių JANĮ 130 straipsnio nuostatas, nevyko.

Iš NAR interneto svetainės matyti, jog Įsakyme nustatytu laikotarpiu (nuo 2025 m. vasario 12 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d.) 12 akademinį valandų trukmės kursai temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatumais, nebuvo organizuojami, išskyrus 2025 m. rugsėjo 19 d. vykusius mokymus, kurių trukmė – 4 akademinės valandos. Tokių mokymų neorganizavo ir kitos institucijos (Advokatūra, Auditorių rūmai ir kt.). Dėl šios priežasties objektyviai nebuvo galimybės išklausti 8 akademinį valandų kvalifikacijos kėlimo kursų nurodytomis temomis.

Tarnyba nepratęsė termino atlikti veiksmų, kurie nagrinėjama atveju pareiškėjo atžvilgiu yra poveikio priemonė, kurios įvykdymo galimybės nepriklauso nuo nemokumo administratoriaus. Įsakymu nustatyto nurodymo įvykdymas priklauso nuo subjektyvių, tai yra nuo pareiškėjo valios priklausančių aplinkybių ir objektyvių aplinkybių, kurios nepriklauso nuo pareiškėjo valios. Sprendime nėra duomenų, jog Tarnyba, minėtą sprendimą priimdama, aiškinosi, kokios priežastys nulėmė, kad pareiškėjas neįvykdė Įsakymo reikalavimų, tai yra, ar pareiškėjas neišklausė kursų dėl objektyvių ar subjektyvių priežasčių. Tarnyba nepateikė jokių duomenų patvirtinančių, kad pareiškėjas tokią galimybę turėjo.

Sprendime pažymėta, kad nemokumo administratoriai fiziniai asmenys kvalifikaciją gali kelti ir ne NAR organizuojamuose mokymuose. Pasak pareiškėjo, bendroji įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklė skelbia, kad kiekviena šalis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Šalis paprastai objektyviai negali įrodyti to, ką neigia (pavyzdžiui, tam tikrų faktų, kurių egzistavimą nurodo kita šalis, nebuvimo). Todėl įrodinėti bylos aplinkybes paprastai turi ta šalis, kuri teigia buvus tas aplinkybes (2012 m. vasario 10 d. nutartis Nr. A756-156/2012). Taigi būtent Tarnyba, teigdama, kad kursai nurodytomis temomis nuo 2025 m. vasario 12 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d. buvo organizuojami, turėtų pateikti įrodymus patvirtinančius, jog tokie kursai buvo organizuojami, tačiau to šiuo atveju nepadarė. Minėtos aplinkybės paneigia Sprendimo teiginį, jog pareiškėjas turėjo galimybių įvykdyti Įsakymo reikalavimus. Tarnyba netenkino prašymo pratęsti terminą išklausti tokius mokymus, kurių vykdymas nepriklauso nuo nemokumo administratoriaus valios ir kurių pravedimo nemokumo administratoriui teisė reikalauti nesuteikta. Sprendimas nepratęsti termino atlikti veiksmus, kurių atlikimas nepriklauso nuo administratoriaus valios, yra nepagrįstas, prieštarauja bendriesiems teisės principams ir turėtų būti panaikintas.

Tarnyba su pareiškėjo skundo argumentais nesutinka, prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime paaiškino, kad 2025 m. vasario 12 d. priimtas Įsakymas, kuris apskūstas Regionų administraciniam teismui pagal pareiškėjo ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą. 2025 m. gruodžio 18 d. gautas pareiškėjo prašymas pratęsti terminą Įsakymu paskirtam nurodymui įvykdyti. Sprendimu pareiškėjas informuotas, kad jo prašymas dėl termino Įsakymu paskirtam nurodymui įvykdyti pratęsimo yra netenkinamas. 2026 m. sausio 21 d. gautas patikslintas pareiškėjo prašymas pratęsti terminą Įsakymu paskirtam nurodymui įvykdyti. 2026 m. sausio 30 d. gautas NAR raštas dėl nurodymų papildomai kelti kvalifikaciją nemokumo administratoriams. 2026 m. vasario 20 d. raštu Nr. D2-436 Tarnyba kreipėsi į pareiškėją dėl papildomos informacijos pateikimo. 2026 m. vasario 24 d. raštu Nr. D2-451 Tarnyba kreipėsi į NAR dėl informacijos apie nemokumo administratoriams skirtų nurodymų papildomai kelti kvalifikaciją 2025 metais vykdymo pateikimo iki 2026 m. kovo 10 d., kuriame, be kita ko, buvo pateikti klausimai dėl pareiškėjui Įsakymu paskirto nurodymo įvykdymo.

Tarnyba atkreipia dėmesį, kad 2025 m. gruodžio 18 d. gautas pareiškėjo prašymas buvo grindžiamas vienintele aplinkybe – kad Įsakymo skirto nurodymo vykdymo metu nevyko kvalifikacijos kėlimo kursai temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatumais. Šią aplinkybę pareiškėjas grindė NAR interneto svetainėje paskelbta informacija apie 2025 metais vykusius kvalifikacijos kėlimo renginius. Tarnyba, įvertinusi prašymą, pareiškėjui pagrįstai nurodė, kad prašymas yra netenkinamas, nes nėra nurodytos pagrįstos priežastys, dėl kurių terminas galėtų būti pratęsimas. Ryšium su tuo, Tarnyba pagrįstai nurodė, kad vis tik NAR organizavo mokymus tema „Kreditorių reikalavimų tenkinimas. Juridinio asmens turto disponavimas ir realizavimas“ ir kad nemokumo administratoriai fiziniai asmenys kvalifikaciją gali kelti ir ne NAR organizuojamuose mokymuose. Tai nustato Nemokumo administratorių fizinių asmenų kvalifikacijos

kėlimo ne NAR organizuojamuose mokymuose pripažinimo tvarka, patvirtinta 2020 m. birželio 4 d. NAR prezidiumo posėdyje Nr. 202.

Tarnybos vertinimu, pareiškėjas nepagrįstai perkelia įrodinėjimo našą Tarnybai, nes būtent jis kreipėsi su prašymu pratęsti Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo terminą, todėl jam tenka pareiga pagrįsti tokio prašymo faktines aplinkybes. Viešojo administravimo subjektas, gavęs ūkio subjekto prašymą, privalo įvertinti asmens pateiktas aplinkybes, tačiau neprivalo už pareiškėją rinkti ir įrodinėti faktų, kuriais jis grindžia savo reikalavimus. Nagrinėjamu atveju Tarnyba pagrįstai konstatavo, kad pareiškėjas nenurodė pagrįstų priežasčių, dėl kurių terminas galėtų būti pratęsiamas. Vien bendro pobūdžio teiginys apie mokymų neorganizavimą, nepagrįstas jokiais papildomais įrodymais, negali būti laikomas pakankamu ir objektyviu pagrindu pratęsti Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo terminą. Pareiškėjas, be kita ko, nepagrįstai teigia, kad Tarnybos nepratęstas Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo terminas administratoriaus atžvilgiu yra poveikio priemonė, nes šiuo atveju joks Tarnybos sprendimas dėl Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo nėra priimtas.

JARĮ 136 straipsnio 2 dalies 1 punktą nustato, kad nurodymo pavesti nemokumo administratoriui fiziniam asmeniui papildomai kelti profesinę kvalifikaciją (nustatyti valandų skaičių, kuris negali viršyti 12 akademiinių valandų per vieną metų laikotarpį) vykdymą kontroliuoja NAR. Be to, pagal Nemokumo administratorių kvalifikacijos kėlimo mokymų turinio reikalavimų ir tvarkos aprašo, patvirtinto 2020 m. spalio 13 d. NAR prezidiumo posėdyje Nr. 353, 22 punktą detaliai informaciją, kaip vykdomas nurodymas, remiantis šio aprašo 17 punktu apie Tarnybos 17 punkte numatytą papildomos profesinės kvalifikacijos kėlimą NAR teikia Tarnybai kiekvienų metų vasario 1 dieną, už praėjusius metus. Šiuo atveju Tarnyba tik 2025 m. sausio 31 d. gavo minėtą informaciją iš NAR ir kreipėsi į NAR dėl informacijos patikslinimo. Taigi, kaip ir minėta, joks Tarnybos sprendimas dėl Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo pareiškėjo atžvilgiu šiai dienai nėra priimtas.

Pareiškėjas prašo panaikinti Sprendimą, todėl Tarnyba šiame atsiliepime pasisako tik dėl Sprendimo, kuris priimtas įvertinus 2025 m. gruodžio 18 d. gautą pareiškėjo prašymą, pagrįstumo ir teisėtumo. Pareiškėjo patikslintame prašyme nurodytos aplinkybės bei su jomis susiję skundo argumentai negali paneigti Sprendimo teisėtumo, nes sprendimo pagrįstumas ir teisėtumas vertinami pagal jo priėmimo metu buvusius duomenis ir pareiškėjo pateiktą informaciją.

Skundas atmestinas

Remiantis byloje esančia medžiaga, nustatyta, kad Tarnybos direktoriaus Įsakymo 1.2.2 papunkčiu pareiškėjui, kaip Bendrovės darbuotojui (nemokumo administratoriui fiziniam asmeniui), veikusiam Bendrovės vardu ir padariusiam pažeidimus, skirtas JANĮ 136 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytas nurodymas – pavesta papildomai kelti profesinę kvalifikaciją, t. y. papildomai išklaustyti 12 akademiinių valandų trukmės kvalifikacijos kėlimo kursus iki 2025 m. gruodžio 31 d. temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatybėmis, apie nurodymo įvykdymą informuoti NAR.

Nemokumo administratorius Bendrovė 2025 m. gruodžio 18 d. prašymu kreipėsi į Tarnybą, pažymėdamas, kad Įsakyme nurodytu įvykdymo laikotarpiu nevyko JANĮ 130 straipsnio nuostatas atitinkantys kvalifikacijos kėlimo kursai temomis, susijusiomis su juridinių asmenų turto realizavimo tvarka ir ypatybėmis. Pozicija grindžiama NAR tinklapio duomenimis apie rengtus kvalifikacijos kėlimo renginius (kursus) už Įsakyme nurodytą įvykdymo laikotarpį. Prašyta pratęsti terminą nurodymui įvykdyti, t. y. nustatyti galimybę papildomai išklaustyti 12 akademiinių valandų trukmės kvalifikacijos kėlimo kursus iki 2026 m. gruodžio 31 d.

Tarnyba Sprendime nurodė, kad pareiškėjo prašymas dėl termino Įsakymu nustatytam nurodymui įvykdyti pratęsimo netenkinamas, nes nėra nurodytos pagrįstos priežastys, dėl kurių terminas galėtų būti pratęsiamas. Atkreiptas dėmesys, kad NAR 2025 m. rugsėjo 19 d. organizavo mokymus tema „Kreditorių reikalavimų tenkinimas. Juridinio asmens turto disponavimas ir realizavimas“. Priminta, kad nemokumo administratoriai fiziniai asmenys kvalifikaciją gali kelti ir ne NAR organizuojamuose mokymuose. Nurodymo tinkamą įvykdymą vertina NAR, su kurių atstovais, esant poreikiui dėl mokymų temos užskaitymo, pareiškėjas turi teisę pasikonsultuoti.

Byloje ginčas kilo dėl Tarnybos Sprendimo teisėtumo.

Administracinių bylų teisenoje galioja dispozityvumo principas, kuris reiškia, kad bylos nagrinėjimo dalyką ir pagrindą, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynybos būdą bei apimtį, nustato pats pareiškėjas, skunde (prašyme) suformuluodamas materialinį teisinį reikalavimą bei nurodydamas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012 m. sausio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A858-257/2012, 2014 m. balandžio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A261-1032/2014). Proceso šalių rungimosi principas, be kita ko, reiškia, jog pareiškėjas, formuluodamas teisinius argumentus, kuriais grindžia savo skundą (prašymą), turi aiškiai išreikšti ir pagrįsti savo poziciją, kadangi priešingu atveju nepagrįstai suvaržomos atsakovo teisės išdėstyti savo argumentus. Pareiškėjo suformuluotas skundo pagrindas ir dalykas apsprendžia pareiškėjo ginčijamo teisinio santykio ribas, o kartu ir ribas, pagal kurias teismas turi nagrinėti bylą (žr., pvz., LVAT 2017 m. rugpjūčio 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2837-520/2017, 2019 m. kovo 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-183-502/2019, 2021 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-73-492/2021).

Iš skundžiamo Tarnybos Sprendimo matyti, kad juo buvo atsakyta į 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą ir nuspręsta jo netenkinti, t. y. nepratęsti termino Įsakymu nustatytam nurodymui įvykdyti. Atitinkamai Komisija šioje byloje sprendžia, ar teisėtai ir pagrįstai Tarnyba netenkino pareiškėjo prašymo.

Tarnyba ginčo atveju veikė viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) nuostatos, kurios, be kita ko, nustato viešojo administravimo principus, garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAĮ 1 straipsnio 1 dalis).

Administracinio ginčo bylos medžiaga patvirtina, kad Tarnyba, gavusi pareiškėjo (Bendrovės) 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą pratęsti Įsakymu pareiškėjui nustatyto nurodymo (išklausti 12 akademių valandų trukmės kvalifikacijos kėlimo kursus) įvykdymo terminą iki 2026 m. gruodžio 31 d., Sprendimu atsisakė jį tenkinti. Minėtas prašymas grindžiamas tuo, jog Įsakyme nurodytu įvykdymo laikotarpiu nevyko JANĮ 130 straipsnio nuostatas atitinkantys kvalifikacijos kėlimo kursai Įsakyme nurodytomis temomis. Sprendime Tarnyba, atsisakydama tenkinti šį pareiškėjo prašymą, argumentavo tuo, jog visgi minėtu laikotarpiu vyko 4 akademių valandų trukmės mokymai Įsakyme nurodyta tema, o taip pat tuo, jog pareiškėjas nepagrindė savo prašymo.

Pažymėtina, kad pareiškėjas, gavęs Tarnybos Sprendimą, 2026 m. sausio 21 d. dar kartą kreipėsi į Tarnybą su tuo pačiu prašymu pratęsti terminą, tik jį patikslindamas, jog prašo terminą pratęsti dėl dalinio (8 akademių valandų) Įsakymu nustatyto nurodymo įvykdymo, kadangi Sprendime minėtus 4 akademių valandų kvalifikacijos kėlimo mokymus yra išklauses bei pridėjo NAR pažymėjimą apie išklaustus mokymus.

Tarnyba į bylą pateikė Tarnyboje jau po Sprendimo priėmimo gautą NAR 2026 m. sausio 30 d. raštą Nr. SR-2026-0018, kuriuo pateikta informacija apie nurodymus nemokumo administratoriams papildomai kelti kvalifikaciją. Šio rašto 1.3 papunktyje nurodyta, jog pareiškėjas nurodyta tema mokymus iš dalies išklausė, nurodymo papildomai kelti kvalifikaciją neįvykdė (per 2025 m. priklausė kvalifikaciją kelti 30 akad. val., skirta papildomai 12 akad., val., išklausė 33 akad. val.), rašto 2 punktu prašyta nurodymo neįvykdžiusiems ar iš dalies įvykdžiusiems nemokumo administratoriams, įskaitant pareiškėją, pratęsti terminą iki 2026 m. gruodžio 31 d.

Tarnyba, gavusi patikslintą pareiškėjo 2026 m. sausio 21 d. prašymą, 2026 m. vasario 20 d. raštu Nr. D2-436 kreipėsi į pareiškėją, nurodydama, kad, vertinant pareiškėjo 2025 m. gruodžio 18 d. ir 2026 m. sausio 21 d. prašymuose gautą informaciją, prašo pateikti paaiškinimus ir juos pagrindžiančius dokumentus. O 2026 m. vasario 24 d. raštu Nr. D2-451 - kreipėsi į NAR, prašydama patikslinti NAR 2026 m. sausio 30 d. rašte pateiktą informaciją dėl kvalifikacijos kėlimo mokymų.

Byloje surinkti įrodymai, o taip pat Tarnybos atsiliepime išdėstyta pozicija patvirtina, kad Sprendimas buvo priimtas gavus pirmąjį 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą, įvertinus tai dienai turimą informaciją. Tačiau jau po Sprendimo priėmimo, pareiškėjui pateikus patikslintą 2026 m. sausio 21 d. prašymą, matyti, jog Tarnyba jį priėmė, vertina, t. y. neatsisakė jo priimti, tačiau dar nėra priėmusi

galutinio sprendimo dėl minėto prašymo, o atlieka sprendimo priėmimui reikalingus veiksmus – kreipėsi į pareiškėją bei NAR su paklausimais, turimos informacijos tikslinimosi tikslais. Pareiškėjas skunde neginčia aplinkybės, jog, teikdamas 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą, nebuvo pateikęs visos turimos ir sprendimo priėmimui reikalingos informacijos, kuri pateikta kartu su patikslintu 2026 m. sausio 21 d. prašymu. Tarnyba taip pat pažymi, kad Sprendimas buvo priimtas dar negavus NAR 2026 m. sausio 30 d. rašto apie nurodymus nemokumo administratoriams papildomai kelti kvalifikaciją. Taigi, minėtų duomenų pagrindu galima spręsti, jog Sprendimas dėl Įsakymu pareiškėjui skirto nurodymo papildomai kelti profesinę kvalifikaciją termino pratęsimo nėra galutinis ir nekeičiamas, kadangi, kaip matyti, paaikšėjus naujoms aplinkybėms, Tarnyba atlieka procedūras joms įvertinti ir nagrinėja pareiškėjo patikslintą 2026 m. sausio 21 d. prašymą. Tuo pačiu pabrėžtina, kad Tarnybos sprendimas dėl Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo pareiškėjo atžvilgiu šiai dienai nėra priimtas.

Pagal VAI 3 straipsnį viešojo administravimo subjektai savo veikloje turi vadovautis atsakomybės už priimtus sprendimus, įstatymo viršenybės, išsamumo, lygiateisiškumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, objektyvumo, proporcingumo ir kitais principais. Išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 3 straipsnio 5 punktas).

VAI 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Atitinkamai, Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

LVAT praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (LVAT 2012 m. gruodžio 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁶⁶²-538/2012 ir kt.). LVAT taip pat yra nurodęs, jog minėtais teisės principais būtina vadovautis, nustatant, ar pateikta informacija yra pakankama. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-97/2012 ir kt.).

Komisija, atsižvelgusi į nustatytas aplinkybes, teisinį reglamentavimą bei teismų praktiką, vertina, kad Tarnybos Sprendimas yra priimtas pagal jo priėmimo metu buvusius duomenis ir pareiškėjo pateiktą informaciją, todėl yra pagrįstas ir teisėtas. Taip pat sutinka su atsakovės atsiliepimo argumentais, jog pareiškėjas nagrinėjamu atveju nepagrįstai bando perkelti įrodinėjimo našta Tarnybai, kadangi būtent pareiškėjas kreipėsi su prašymu pratęsti Įsakymu skirto nurodymo įvykdymo terminą, todėl jam ir tenka pareiga pagrįsti tokio prašymo faktines aplinkybes. Esant nustatytoms aplinkybėms, Komisija neturi pagrindo pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais panaikinti Tarnybos 2026 m. sausio 16 d. sprendimą Nr. D2-131.

Dėl pareiškėjo skundo reikalavimo pratęsti terminą iki 2026 m. gruodžio 31 d. pareiškėjui įvykdyti įpareigojimą, nustatytą Įsakymu, pažymėtina, kad Komisija nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo funkcijų, todėl negali vykdyti tam tikram viešojo administravimo subjektui įstatymais suteiktos kompetencijos (žr., pvz. pagal analogiją, LVAT 2009 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-603/2009). Pagal formuojamą teismų praktiką, ginčus nagrinėjančios ikiteisminės ir teisminės institucijos, tarp jų ir Komisija, pagal savo kompetenciją priimtu sprendimu neįpareigoja atsakovo (viešojo administravimo subjekto) priimti

konkreto turinio administracinį sprendimą. Komisija, išnagrinėjusi skundą ir nustačiusi atsakovo priimto sprendimo ar veiksmų (neveikimo) neteisėtumą, gali įpareigoti atsakovą atlikti veiksmus, kurie būtų pripažinti neatliktais ar atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų, pvz., iš naujo išnagrinėti pareiškėjo kreipimąsi ir priimti dėl jo administracinį sprendimą. LVAT 2013 m. gruodžio 10 d. nutartyje Nr. A602-1902/2013 yra konstatavęs, jog administracinis teismas (pagal analogiją – Komisija), nagrinėdamas skundus dėl individualių administracinių aktų teisėtumo, vykdo viešojo administravimo subjektų kontrolę, t. y. kontrolės modelio byloje vykdo objektyvios teisinės tvarkos apsaugos funkcijas. Taigi, materialinės teisės normas taiko ne Komisija, o viešojo administravimo subjektas, kuris sprendžia klausimą dėl administracinio sprendimo priėmimo, o Komisija tik sprendžia klausimą, ar viešojo administravimo subjektas teisingai taikė materialinės teisės normas. Pareiškėjo skundas atmestinas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo E. S. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Giedrius Jakubėnas

Žydrūnas Plytnikas